Dosarul nr. 3-372/2025
2-25011155-12-3-28012025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

17.06.2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Rîşcani)
Instanța compusă din :
Președintele ședinței, judecător specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ Igor Barbacaru
Grefier Cezara-Valeria Rotaru

examinând în ședință publică, acțiunea de contencios administrativ, înaintată de către Andrei Racu împotriva Serviciului Vamal, Biroul Vamal Centru, cu privire anularea actului administrativ, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

a c o n s t a t a t :

La 28.01.2025, Andrei Racu s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal, Biroul Vamal Centru, solicitând :

- Anularea raportului nr. 2598/04.03.2024 și a anexei nr. 1 la acest raport.
- Anularea chitanței nr. 24MD203000CP025603 din 20.11.2024, în partea perceperii neîntemeiate a drepturilor de import.
- Anularea deciziei Serviciului Vamal nr. 28/1 1-15854 din 27.12.2024, privind respingerea ca nefondată a Contestației (cererii prealabile).
- Reevaluarea mărfurilor supuse vămuirii.
- Recalcularea drepturilor de import percepute de la Racu Andrei, care urmează a fi achitate pentru bunurile supuse vămuirii.
- Dispunerea întoarcerii executării, prin restituirea diferenții drepturilor de import achitate neîntemeiat în plus, din contul pîrîtei în beneficiul reclamantului Racu Andrei.
- Încasarea de la Serviciul Vamal al RM în beneficiul lui Racu Andrei a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat următoarele : la 20.11.2024, urmare a evaluării unui lot de bunuri importate (scurte, pulovere și hanorace), a achitat drepturi de import în mărime de 6020,00 (șase mii douăzeci) lei.

Reclamantul Racu Andrei consideră eronată și arbitrară evaluarea acestor bunuri, cu stabilirea unei valori în vamă eronate și exagerate, circumstanțe ce au dus la perceperea de la acesta a drepturilor de import în cuantum exagerat.

Racu Andrei a învederat inspectorii vamali și învederează instanța de contencios administrativ că bunurile supuse vămuirii au fost procurate de la piața angro din mun. București, sunt de origine chinezească, de cea mai ieftină calitate, au fost procurate la lichidare de stoc (reduceri) și evaluarea acestora a avut loc în mod arbitrar și eronat, iar valoarea acestora stabilită în vamă este una exagerată, cel

puțin dublă în raport cu cea reală, de la prețul de achiziție a bunurilor.

Respectiv, urmare a faptului unei evaluări eronate, au fost percepute și încasate de la Racu Andrei, drepturi de import în cuantum exagerat, în legătură cu ce Racu Andrei a depus la Serviciul Vamal o Contestație (cerere prealabilă), care a fost respinsă ca nefondată, decizia Serviciului Vamal fiind recepționată de reclamant la 02 ianuarie 2025.

Reclamantul Racu Andrei consideră, atît chitanțiera, cît și decizia Serviciului Vamal pe marginea cererii prealabile, ca fiind ilegale și eronate, fiind pasibile de a fi anulate de către instanța de contencios administrativ, din motivele enunțate în continuare.

Astfel, lui Racu Andrei nu îi este clar cum bunuri absolut diferite ca calitate și valoare, dar facînd parte din aceeași categorie, au fost evaluate la același preț. Deci conform pîrîtei, scurtă lungă de iarnă pentru maturi și scurtă de toamnă-primăvară pentru fetițe, care vizual nu pot valora la fel, au fost evaluate la același preț. La fel s-a întîmplat și cu puloverele.

Totodată, la materialele dosarului administrativ, la care a avut acces reclamantul Racu Andrei, nu erau anexate careva extrase, documente, extrase de pe site-uri sau alte acte ce ar arăta la ce au fost raportate bunurile evaluate.

Toate cele relatate mai sus arată că procesul de evaluare a fost unul formal și arbitrar, adică au fost stabilite valori după bunul plac al inspectorilor vamali ce s-au ocupat de evaluare, fără a se ține cont real de valoarea bunurilor supuse evaluării.

Astfel, în contextul celor menționate supra, se observă actele și operațiunile administrative emise de reprezentanții Serviciului Vamal nu sunt motivate în sensul Codului administrativ, or acestea nu conțin date ce ar justifica aplicarea unei anumite valori în vamă a unui anumit bun din lista celor supuse evaluării.

În acest sens, art. 31 din Codul administrativ RM prevede imperativ că „*Actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate”.*

Totodată, art. 118 al aceliași legi prevede că *„(1) Motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieşit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii. (2) Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde : a) motivarea în drept - temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt - oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile - o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului : investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc. (3) Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia”.*

La fel și art. 120 alin (1) lit f) prevede că *„Un act administrativ individual emis sau confirmat în scris trebuie să cuprindă motivarea deciziei luate, inclusiv indicarea actelor normative pentru a căror punere în aplicare se emite actul administrativ”.*

Astfel, motivarea actului administrativ individual este o condiție *sine qua non de legalitate a actelor aministrative individuale contestate.*

Motivarea unui act administrativ individual, constituie o puternică garanție a imparțialității funcționarului administrativ și a calității actului, iar instanței de contencios administrativ îi revin atribuții

de control judiciar de legalitate și temeinicie. Obligativitatea motivării actului administrativ individual constituie o condiție a procesului echitabil, exigență indicată la art. 6 § 1 din Convenția Europeană.

Astfel, luînd în considerație faptul că actele și operațiunile administrative contestate nu sunt motivate, pentru a examina toate aspectele speței și pentru a pronunța o hotărîre întemeiată, instanței de contencios administrativ îi revine sarcina de a stabili în ședință de judecată motivele și argumentele care au stat la baza evaluării bunurilor anume la valoarea la care au fost evaluate.

Totodată, actele și operațiunile administrative contestate, au fost adoptate cu încălcarea principiului egalității de tratament or bunurile, după cum s-a menționat și mai sus, au fost evaluate arbitrar în raport cu bunurile identice sau similare importate în Republica Moldova.

În acest sens, art. 23 din Cod administrativ al RM prevede că *„(1) Autoritățile publice și instanțele de Judecată competente acționează respectând principiul egalității și nediscriminării. (2) Autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să trateze în mod egal persoanele aflate în situații similare. Orice diferență de tratament trebuie Justificată în mod obiectiv”.*

Art. 20 din Cod administrativ al RM prevede că *„Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de Judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod”.*

Art. 189 din Cod administrativ al RM prevede că *„(1) Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. (2) O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci cînd autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere”.*

Art. 197 din Cod administrativ al RM prevede că *„Nimeni nu poate fi lipsit de dreptul judecării procesului de către instanța în a cărei competență este dată prin lege cauza, cu excepțiile expres stabilite de lege”.*

Art. 219 din Cod administrativ al RM prevede că *„(1) Instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. (2) Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. (3) Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces. (4) Instanța de judecată poate avea o discuție juridică cu participanții la proces sau poate da în scris indicații cu privire la situația de drept a cauzei examinate”.*

Art. 221 alin (1) din Cod administrativ al RM prevede că *Autoritățile publice sînt oblicate să prezinte instanței de judecată, concomitent cu referința, dosarele administrative. La solicitarea instanței de judecată, autoritățile publice sînt oblicate să prezinte suplimentar și alte documente pe care le dețin, inclusiv cele electronice, și să acorde informații,* iar alin (3) prevede că *„Dacă și la a doua solicitare autoritatea publică nu își îndeplinește obligația de prezentare a documentelor sau a dosarelor ori de acordare a informațiilor, instanța de judecată poate : a) cita conducătorul autorității publice sau reprezentantul acestuia pentru explicarea motivului de neîndeplinire a obligației; sau b) după o înștiințare prealabilă, aplica în privința autorității publice și/sau conducătorului acesteia o amendă în mărime de la 100 la 500 de unități convenționale. Atît înștiințarea, cît și aplicarea amenzii pot fi repetate”.*

Art. 222 alin (1) din Cod administrativ al RM prevede că *participanții la proces pot avea acces atît la dosarele instanței de judecata, cît și la dosarele administrative prezentate acesteia”.*

Art. 224 alin (1) din Cod administrativ al RM prevede că *„Examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri : a) în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale; b) în baza unei acțiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă și obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenției reclamantului de emitere a actului este întemeiată; d) în baza unei acțiuni în constatare, constată existența sau inexistența unui raport juridic ori nulitatea unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ, dacă raportul juridic există sau, respectiv, nu există ori actul administrativ individual sau contractul administrativ este nul”,* iar alin (2) prevede că *„Dacă la momentul anulării actului administrativ individual de către instanță acesta este deja executat, instanța dispune, la cerere, întoarcerea executării, în măsura în care ea este real posibilă”.*

Urmare celor menționate, reclamantul Racu Andrei învederează instanța de contencios administrativ că evaluarea bunurilor a purtat un caracter arbitrar, ilegal și abuziv, iar raportul nr. 2598/04.03.2024 și a anexei nr. 1 la acest raport, chitanțiera nr. 24MD203000CP025603, din 20.11.2024 și hotărârea pe marginea Contestației (cererei prealabile), sunt ilegale atît din punct de vedere a procedurii, cît și în fond.

Prin cererea de concretizare a acțiunii din 08.06.2026, reclamantul menționînd faptul că, bunurile menționate nu îi aparțineau doar lui, ci tuturor călătorilor aflați în automobil, așa cum fiecare călător a declarat în scris în fața organului vamal, iar inspectorul Serviciului Vamal abuziv a atribuit aceste bunuri doar reclamantului Racu Andrei și avînd în vedere că bunurile transportate de fiecare călător nu erau introduse în scop comercial și nu depășeau limitele legale permise pentru importul scutit de taxe de import, din neatenție, s-a scăpat a fi introduse în acțiune anumite pretenții în raport cu actul contestat și anume, ca primă opțiune, cerința privind restituirea integrală a drepturilor de import percepute de la Racu Andrei, achitate pentru bunurile supuse vămuirii, a solicitat : completarea cerințelor din cererea de chemare în judecată cu o cerință nouă, ca primă opțiune și anume : restituirea integrală a drepturilor de import percepute de la Racu Andrei, achitate pentru bunurile supuse vămuirii (f.d.22).

Pîrîtul Biroul Vamal Centru, la 15.04.2025, prin intermediul cancelariei Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) a înaintat referință pe marginea acțiunii, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată (f.d.16-19).

În ședința de judecată de examinare şi soluţionare în fond a acţiunii, reclamantul Andrei Racu, a solicitat admiterea acțiunii, anularea actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ favorabil.

R/pîrîtului Biroul Vamal Centru - Eugenia Candu, în ședința de judecată, a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată, pe motivele de fapt și de drept indicate în referință.

Audiind explicațiile părților, analizând piesele dosarului prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă în coraport cu normele legale incidente speței, instanţa de judecată concluzionează că acțiunea dedusă judecății este neîntemeiată și urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

În privința admisibilității acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.

În condițiile speței, chitanța nr. 24MD203000CP025603 din 20.11.2024 (f.d.12), precum și decizia Serviciului Vamal nr. 28/11-15854 din 27.12.2024 adoptată în procedura prealabilă (f.d.13), constituie în sine act administrativ individual defavorabil pentru Andrei Racu, pasibil controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ.

Or, conform art. 10 alin. (1) Cod Administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Art. 11 alin. (1) lit. a) Cod Administrativ prevede că, actul administrativ individual defavorabil este actul care impune destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Conform art. 17 Cod Administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Cu referire la procedura prealabilă, instanța remarcă că, aceasta a fost respectată de către reclamant prin depunerea contestației la data de 27.11.2024 (f.d.10).

În privința termenului de contestare a actului evidențiat supra, instanța corelînd momentul emiterii actului administrativ, deciziei emise în procedura prealabilă – 27.12.2024, cu momentul înaintării acțiunii în judecată – 28.01.2025, atestă întrunirea termenilor legali de valorificare a acțiunii.

Din conținutul acțiunii, prin prisma cadrului legal citat, rezultă că, Andrei Racu, revendică un drept subiectiv vătămat şi repercusiunile negative generate de actul administrativ individual defavorabil contestat.

În urma analizei actului administrativ contestat, precum și a contextului solicitărilor formulate de reclamant, instanța constată că acțiunea dedusă judecații este o acțiune în contestare, conform prevederilor art. 206 Cod Administrativ.

Totodată, ținând cont de localizarea sediului autorității publice care a desfășurat activitatea administrativă contestată, în virtutea art. 191 alin. (1) și art. 196 Cod Administrativ se constată competența materială și teritorială a Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) în examinarea acțiunii de contencios administrativ dedusă judecății.

Prin urmare, instanța consideră că motive de inadmisibilitate în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) Cod Administrativ, nu se regăsesc.

În privința temeiniciei acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.

Conform art. 53 alin.(1) din Constituție, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptăţită să obţină recunoaşterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei.

În vederea exercitării atribuției de verificare a legalității actelor administrative contestate, instanța de judecată, în temeiul principiului cercetării stării de fapt din oficiu, urmează să supună verificării aspectele legalității formale și materiale ale actului administrativ individual defavorabil.

Materialele cauzei denotă că, la 29.11.2023, la sectorul *intrare pasageri* ,la pista de control s-a prezentat mijlocul de transport cu n/î *****, condus de reclamantul Andrei Racu, ce se deplasa din România spre Republica Moldova, împreună cu 3 pasageri pe coridorul verde de deplasare.

În baza analizei de risc, fiind efectuat un control fizic detaliat al mijlocului de transport și a bunurilor transportate în acesta, au fost depistate diverse genți, camuflate cu alte haine uzate, totodată și vacumate, în diverse locuri a mijlocului de transport a fost depistat un lot comercial de articole vestimentare, și anume : Scurte : MAR ZIY -14 buc, scurte :G-SPOR - 4 buc, scurte : FINIBELL - 4 buc, pulovere : CR1N23 -10 buc, pulovere : F.Z.N - 10 buc, hanorac : D&H NEW FASHION - 5 buc (fila nr.1, dos.administrativ), bunuri ce au fost ridicare în baza procesului-verbal de ridicare din 29.11.2023 (fila nr.3, dos.administrativ).

Conform raportului nr. 2598 din 04.03.2024 al Serviciului valoarea în vamă, Secția reglementări tarifare și netarifare din cadrul Biroului Vamal Centru, valoarea în vamă a mărfurilor nedeclarate a fost estimată în sumă totală de 17500.00 lei, iar cuantumul drepturilor de import 6482,9 lei (fila nr.6-7, dos.administrativ).

Conform procesului verbal cu privire la contravenție nr.SVM0105875, pentru comiterea contravenției prevăzute de *art. 287 alin. (10) Cod contravențional al Republicii Moldova, prin decizia din 20.11.2024, Andrei Racu a fost* sancționat cu amendă de 100 de unități convenționale (fila nr.4, dos.administrativ).

În baza chitanței eliberate de agentul constatator, Andrei Racu, a achitat drepturile de import, și marfa i-a fost eliberată (f.d.11).

La caz, instanța consideră necesara reține prevederile Legii nr.1380 din 20.11.1997 cu privire la tariful vamal.

Articolul 1. Domeniul de aplicare a legii.

(1) Prezenta lege stabileşte modul de formare şi de aplicare a tarifului vamal la mărfurile introduse pe sau scoase de pe teritoriul Republicii Moldova, regulile de supunere a acestora taxelor vamale, precum şi metodele de determinare a valorii în vamă şi a ţării de origine a mărfurilor.

(2) Scopul aplicării tarifului vamal:

a) optimizarea structurii importului de mărfuri;

b) echilibrarea importului şi exportului de mărfuri, protecţia producătorilor de mărfuri autohtoni;

c) crearea condiţiilor favorabile pentru integrarea economiei Republicii Moldova în economia mondială.

Articolul 10. Metodele de determinare a valorii în vamă a mărfii.

(1) Valoarea în vamă a mărfii introduse pe teritoriul vamal se determină prin următoarele metode:

a) în baza valorii tranzacţiei, respectiv în baza preţului efectiv plătit sau de plătit;

b) în baza valorii tranzacţiei cu marfă identică;

c) în baza valorii tranzacţiei cu marfă similară;

d) în baza costului unitar al mărfii;

e) în baza valorii calculate a mărfii;

f) prin metoda de rezervă.

(2) Principala metodă dintre cele specificate la alin.(1) este metoda determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacţiei cu marfa respectivă. În cazul în care metoda principală nu poate fi

aplicată, se folosesc alte metode. Fiecare din metodele succesive se aplică doar în cazul în care valoarea în vamă a mărfii nu poate fi determinată prin metoda precedentă. Metodele prevăzute la lit.d) şi e) pot fi aplicate în orice consecutivitate, la dorinţa declarantului.

Articolul 17. Metoda de rezervă.

(1) În cazul în care valoarea în vamă a mărfii nu poate fi determinată prin aplicarea metodelor specificate la art. 11, 12, 13, 15 şi 16, aceasta se determină pe baza datelor disponibile pe teritoriul vamal, prin mijloace rezonabile compatibile cu principiile şi dispoziţiile generale ale art. VII din Acordul General pentru Tarife şi Comerţ (GATT) şi ale acordului de punere în aplicare a art. VII din acordul menţionat.

La caz, avînd în vedere în lipsa informațiilor drept bază pentru stabilirea valorii în vamă potrivit art. 12 - art. 16 din Lege, funcționarul vamal a determinat valoarea în vamă a mijlocului de transport declarat, în temeiul art. 17 din aceeași Lege, aplicând metoda de rezervă, în baza informațiilor disponibile la momentul vămuirii, or de către reclamant nu au fost prezentate organului vamal careva acte de însoțire potrivit art. 12 - art. 16 din Lege.

Invocarea cumpărării mărfurilor dintr-o „piață angro din mun. București" la „lichidare de stoc", în lipsa unor documente contabile de proveniență primare, oficial recunoscute, echivalează cu imposibilitatea aplicării Metodei 1 de evaluare vamală (valoarea de tranzacție). În consecință, organul vamal a procedat legal la determinarea valorii în vamă prin metodele subsecvente, utilizând baza de date deținută legal de Serviciul Vamal pentru mărfuri similare/identice.

Afirmația reclamantului că bunuri diferite au fost evaluate la același preț (de exemplu, scurtă de iarnă și scurtă de fetițe) nu demonstrează un abuz, ci aplicarea corectă a metodologiei stabilite prin lege. În lipsa elementelor de diferențiere comercială (bonuri, facturi care să specifice brandul, compoziția chimică sau textilă a materialului), organul vamal încadrează bunurile în poziții tarifare generale de gen (ex : „articole de îmbrăcăminte"). Pentru aceste categorii de gen, baza de date vamală conține valori de referință medii ponderate, aplicate în mod egal pentru aceleași riscuri de subevaluare.

Astfel, în baza chitanței nr.24MD203000CP025603 din 20.11.2024 de percepere a drepturilor de import sau export sunt indicate trei tipuri de mărfuri, *scurte de model Marzty G-Spor, Finibell-22 bucăți, pulovere model Crin23, F.Z.N-20 bucăți și Hanorace model D&H New Fashion-5 bucăți,* potrivit chitanței vizate, drepturile de import au fost calculate din valoarea în vamă stabilită în mărime de 17 5001ei. Astfel, drepturile de import constituite 6 020 lei (TVA 20%-3920 lei și TV-2 100 lei).

Nu poate fi reținut argumentul reclamantului privind lipsa motivării, deoarece exigența motivării nu presupune reproducerea integrală, în formularul vamal, a tuturor constatărilor tehnice și calculelor cuprinse în actele, atât timp cât decizia face trimitere la acestea, ele au fost comunicate persoanei auditate, iar ansamblul documentelor permite verificarea temeiului și cuantumului obligației stabilite.

Instanța reține că, măsura este aptă și necesară pentru stabilirea obligației vamale datorate, iar reclamantul nu a prezentat elemente concrete care să demonstreze că autoritatea ar fi depășit cuantumul prevăzut de lege sau ar fi inclus în calcul alte mărfuri decât cele individualizate în actele contestate.

Nici invocarea de către reclamant a art. 219 Cod administrativ nu conduce la o altă concluzie. Or, obligația instanței de a cerceta din oficiu starea de fapt nu exonerează partea de sarcina de a indica împrejurările concrete care ar demonstra nelegalitatea actului administrativ și de a prezenta probele aflate în posesia sa.

De altfel, reclamantul nu a convins instanța de judecată prin argumente plauzibile și probe concludente precum că organul vamal ar fi acționat arbitrar sau abuziv în activitatea administrativă

înfăptuită, iar verificând acțiunile ultimului s-a constatat că dreptul discreționar a fost exercitat în limitele legale, conform scopului urmărit de lege și cu luarea în considerare a tuturor faptelor relevante.

Instanța nu se expune asupra fiecărui argument invocat de participanții la proces, ținând cont de Avizul nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, din care rezultă că, motivarea hotărârii nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat.

Or, potrivit jurisprudenței Curții Europene, pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea trebuie să evidențieze că, judecătorul a examinat chestiunile esențiale prezentate și nu trebuie interpretată ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument (Van de Hurk vs Țările de Jos, 19 aprilie 1994 , pct.61, seria A, nr.288).

Instanța conchide că, conduita organului vamal este conformă cadrului legal citat supra, actele contestate de partea reclamantă au fost motivate în fapt și în drept, precum și au fost emise în conformitate cu rigorile prescrise de lege, abuzuri sau devieri în acest sens nu au fost identificate.

În asemenea conjunctură faptică, nu pot fi satisfăcute cerințele reclamantului cu privire la anularea chitanței nr. 24MD203000CP025603 din 20.11.2024, în partea perceperii neîntemeiate a drepturilor de import, precum și decizia Serviciului Vamal nr. 28/11-15854 din 27.12.2024 adoptată în procedura prealabilă, dimpotrivă admiterea unor asemenea pretenții ar desconsidera materialul probatoriu concludent și pertinent acumulat pe marginea cauzei judiciare.

Având în vedere că cerința reclamantei cu privire la anularea actului administrativ a fost respinsă ca neîntemeiată, instanța reține că și cerințele subsecvente invocate prin care se solicită : Reevaluarea mărfurilor supuse vămuirii; Recalcularea drepturilor de import percepute, care urmează a fi achitate pentru bunurile supuse vămuirii; Dispunerea întoarcerii executării, prin restituirea diferenții drepturilor de import achitate neîntemeiat în plus; Încasarea de la Serviciul Vamal al RM a cheltuielilor de judecată, și respectiv restituirea integrală a drepturilor de import percepute de la Racu Andrei, achitate pentru bunurile supuse vămuirii, urmăresc soarta primei pretenții. Or, aceste cerințe sunt legate între ele şi se deduc una din alta, astfel încât soluţia dată pe una din pretenţii influenţează soluţia care urmează a fi dată pe celelalte pretenții.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin.(1) lit. f) Cod Administrativ, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Acţiunea de contencios administrativ, înaintată de către Andrei Racu împotriva Serviciului Vamal, Biroul Vamal Centru, cu privire anularea actului administrativ, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, ***se respinge ca fiind neîntemeiată.***

Hotărîrea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Rîşcani).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Igor Barbacaru